

περιλαίμιον, φέρον ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν «Τὸ περιλαίμιον τοῦτο προσέφερον εἰς τὸν Βόββου ὁ ἐν Ἐδιμβούργῳ ἐπὶ τῶν φόρων λόρδος.»

Πολλοὶ προσεπάθησαν νὰ προσκολλήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸν Βόββου, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσαν. Ἐξῆσε δὲ ὁ θαυμαστός αὐτὸς κύων δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου του, καὶ καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ τάφου τοῦ πτωχοῦ Γρέϋ, ἐπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἀπέθανεν. Εἰς ἀνάμνησιν δὲ τοῦ Βόββου εὐγενῆς τις κυρία ἀνέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ Ἐδιμβούργου μνημεῖον λίθινον, ἑπτὰ ποδῶν ὕψους, φέρον ὀρειχάλκινον τὸ ἀγάλμα τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ κυνός, καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν «Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνκτίθεται εἰς ἀνάμνησιν τῆς φιλανθρώπου πιστότητος τοῦ κυνός Βόββου. Τὸ πιστὸν αὐτὸ ζῶον κατὰ τὸ ἔτος 1858 παρέπεμψε τὸν νεκρὸν τοῦ κυρίου του, καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 1872, ὅτε ἀπεβίωσε.»

Ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Λεσέψ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου γεωγραφικῆς ἐταιρίας συνέβη τὸ ἐπόμενον ἐπεισόδιον. Ἐρμηνεύων ὁ Λεσέψ τὸ σχέδιον περὶ τῆς πλημμύρας τῆς ἀλγερινῆς Σαχάρας, ἠθέλησε νὰ δείξῃ τι ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὅτε ὁ προεδρεύων στρατηγὸς Στόνε, ἐλκύσας τὸ ξίφος, προσήνεγκεν αὐτὸ ἐκεῖνω, ἵνα μὴ παρέρχηται μάτην ὁ χρόνος. Ὁ δημιουργὸς τῆς τοῦ Σουεζ διώρυχος ἀπεκρίθη «Κύριε πρόεδρε, δὲν εἶμαι ἀνὴρ τοῦ ξίφους ἀλλὰ τῆς εἰρήνης, προτιμῶ δὲ τοῦ ὑμετέρου ξίφους τὴν ῥάβδον τοῦ γειτόνου μου κ. Βουρδῶν.»

Ἄμαξοστοιχίαι διατρέχουσαι τῇ βοηθείᾳ ἰστίων.

Ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Ἰουλίου Βερν «Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου εἰς 80 ἡμέρας» ὑπῆρχε γνωστὴ ἡμῖν ἡ περιγραφή ἐλκλήθρων διανυόντων ἐκτεταμένα διαστήματα ἐπὶ πεδίον πάγων τῇ βοηθείᾳ ἰστίων. Ἦδη ὁ τρόπος οὗτος ἐφηρμόσθη ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς σιδηροδρ. γραμμῆς τοῦ Grau (ἐν Γαλλίᾳ) δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ (ὁσάκις ὁ καιρὸς ἐπιτρέπη) ἀμαξοστοιχίας διατρεχούσας ταχύτατα τῇ βοηθείᾳ μεγάλου ἀναπεπταμένου ἰστίου.

Ἀτελεύτητος δίκη.

Προσεχῶς δικάζεται ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα ἐφετείου, γράφει ἡ Ἀχαῖα, ἐφημερὶς τῶν Πατρῶν, ὑπόθεσις ἀριθμοῦσα ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν δύο αἰῶνων καὶ προσερχομένη ἐκ διαθήκης. Ἡ διαθήκη ἐγένετο τὸ 1670, ἡ δὲ δίκη προκατήχθη τὸ 1803. Ἡ πρώτη ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐν Ζακύνθῳ τὸ 1809 ἰταλιστὶ, ἑτέρα δὲ ἀπόφασις τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου Ζακύν-

θου ἐξεδόθη μόλις τῷ 1852. Μετὰ τὴν ἔνωσιν, τὸ πρωτοδικεῖον Ζακύνθου ἐξέδωκε τῷ 1871 ἑτέραν ἀπόφασιν καὶ ἄλλην τὸ 1872, καθ' ἧς ἐγένετο ἔφεσις, ἣτις πρόκειται νὰ δικασθῇ κατ' αὐτάς.

Εἷς φίλος τῆς ἀληθείας.

Ὁ ἐσχάτως ἐν Πρωσσίᾳ ἀποβιώσας ἐπιφανὴς βουλευτὴς καὶ πολιτικὸς φιλόσοφος Ἰακώβου ἐν ἔτει 1848 ἦτο ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Φραγκφὸρτ συντακτικῆς συνελεύσεως, ἣτις εἶχεν ἐνταλῆ νὰ προσαγάγῃ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας ἀναφορὰν, λέγουσαν, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ αὐτοῦ δὲν ἀπολαύουσι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Συνελεύσεως. Ὁ βασιλεὺς, λαθῶν τὴν ἀναφορὰν, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Ὁ Ἰακώβου ἠρώτησεν αὐτόν «Δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ μᾶς ἀκούσετε; — Ὅχι», ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔστρεψε παραχρῆμα τὰ νῶτα. Τότε ὁ Ἰακώβου ἐκραύγασεν εἰς ἐπήκοον τῆς Α. Μεγαλειότητος «Αὐτὸ εἶναι τὸ δυστύχημα τῶν βασιλέων, ὅτι δὲν θέλουσι νὰ μανθάνωσι τὴν ἀλήθειαν.»

Περίεργα εἰσιτήρια.

Ἐν τοῖς σιδηροδρομοῖς τῆς Σαξωνίας ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου ε. ε. νέου εἶδους διαρκῆ εἰσιτήρια διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως, εἰσιτήρια φέροντα καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ κατόχου αὐτῶν εἰς μέγεθος ἐπισκεπτηρίου.

Ἐν δημοτικὸν ἀινεγμα.

Ἡμέραν τινὰ εὐρῶν ὑπερεκατοντούτην τινὰ βλαχοποιμένα, λέγει ὁ κ. Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης (ἐν τῷ Διάκῳ του), ἐν ὥρᾳ χειμῶνος θερμαινόμενον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἐπιτηροῦντα μακρόθεν τὸ ποίμνιον, Καλῶς τὰ κάνεις, γέροντα, τῷ εἶπον.—Καλῶς το τὸ παιδί μου.—Τὰ χρόνια σὲ βαρένουνε. . . Πῶς ἀπερνᾶς; . . Πῶς εἶσαι;—Μοῦ φαίνεται πῶς ἦρθα γθές. Ἐμπῆκ' ἀπὸ μιὰ θύρα κι' ἀπὸ μιὰν ἄλλη θὰ νὰ βγῶ. Πῶς εἶμαι θές νὰ μάθης;

Ἡ βρούσαι ἐκινήσανε,
Οἱ μῦλοι ἐτάματήσανε,
Καὶ τὰ βουνὰ ἐγιονίσανε,
Καὶ τὰ δύο γινηῖκαν τρία.

Προσκληθεὶς δὲ ὑπ' ἐμοῦ ἵνα ἐξηγήσῃ τὸ αἶνιγμα, ἀπήντησεν ὅτι ἐκ τοῦ γήρατος οἱ ὀφθαλμοὶ ἔρρεον δάκρυα, οἱ ὀδόντες εἶχον πέσει, ἡ κόμη ἐπολώθη καὶ ὅτι ἀντὶ δύο εἶχε προσλάβει καὶ τρίτον πόδα, τὴν χακτηριάν.

Εἷς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Μόνον σου δέλεαρ εἰς ἀλίευσιν ἀνθρώπων, ἔλεγεν ὁ λόρδος Τεστερφιλδ πρὸς τὸν υἱόν του, ἔστω ἡ μετριωπροσύνη.